

മലങ്കര

ഇടവക പത്രിക

പുസ്തകം ൧൩

൧൯൦൪. ഓഗ്സ്റ്റ്

ലക്കം ൮.

ഒരു ശുശ്രൂഷക്കാരനാ വിധിയു .

ക്രിസ്തീയ നഭാ ശാഖകളിൽ അപ്രധാനമല്ലാത്ത ഒന്നാണു സ്കോറോണ്ട് രാജ്യത്തെ പ്രീമച്ചുനഭ മറ്റുള്ള സഭകളെ അപെക്ഷിച്ചു ഇവരുടെ പ്രധാന പുത്രാസം ഇറക്കു ബിഷപ്പമാർ ഇല്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. നഭയിൽ ഏറ്റവും ഉയർന്ന സമാനം പാത്രസമാനം ആകുന്നു. അതരെ പ്രെസ്ബിറ്ററിയറ്റു എന്നാണു പാശ്ചാത്യർ ഇല്ലാത്തതിനാൽ സഭയ്ക്കും പ്രെസ്ബിറ്ററിയൻ സഭ എന്നു പേരുണ്ടു. പതിനാറാം നൂറ്റാണ്ടിലെ നവീകരണകാലത്താണു ബിഷപ്പമാരെ ഒഴിച്ചു പാത്രീദരണം നടപ്പാക്കിയതു. ഇവരുടെ ഇടയിൽ എപ്പിസ്കോപ്പാ ഭരണം നടപ്പാക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് രാജാക്കന്മാർ പലപ്പഴം ചെയ്തു ശ്രമങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ വിരോധം മൂലം വിഫലീകരിക്കുവാണു ചെയ്തതു. ഇംഗ്ലാണ്ടിൽ എപ്പിസ്കോപ്പമാരാൽ ഭരിച്ചു പോന്ന അംഗ്ലിക്കൻസഭ ഏതുപ്രകാരം ഗവൺമെന്റിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു പുലർത്തപ്പെട്ടു വരുന്നവോ അപ്രകാരം സ്കോറോണ്ടിൽ ഗവൺമെന്റിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ഇരിക്കുന്നതു ഈ പ്രെസ്ബിറ്ററിയൻ നഭയാകുന്നു. ഈ സഭയുടെ ഉപദേശാചാരങ്ങൾക്കു പ്രധാന അടിസ്ഥാനം ൧൯൦൪.ൽ വെസ്റ്റ്മിൻസ്റ്ററിൽ കൂടിയ സഭാ യോഗത്തിൽ അംഗീകരിച്ചു നടപ്പാക്കിയ റെഗുലേഷൻ കോൺഫെസ്സൻ എന്നു പറഞ്ഞു വരുന്ന നിശ്ചയങ്ങൾ ആകുന്നു. ൧൯൦൪.ൽ ഇന്നിത്തു മങ്ങൾ പാർലിയാമെന്റിനാൽ അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. സഭയിലെ ആരാധന, ഭരണസംപ്രദായം മുതലായവകളും ആധാരം ഈ നിശ്ചയങ്ങൾതന്നെ ആകുന്നു.

പിന്നകാലത്തു പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളും സഭയിൽ ഉത്ഭവികയും അവയിൽ നിന്നു പല വിപരീത കക്ഷികൾ ഉണ്ടാകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു. അങ്ങിനെ പിരിഞ്ഞു പോയവർ ഗവൺമെന്റ് സംരക്ഷണയെ ത്യജിച്ചു പ്രത്യേക സഭകളായി നില്ക്കുന്നവരും ൧൯൦൪.ൽ “യൂണൈറ്റഡ് പ്രെസ്ബിറ്ററിയൻസഭ” എന്ന പേരിൽ ഏകീകരിച്ചു. ഇതിനിടയിൽ ഗവൺമെന്റ് സംരക്ഷണയിൽ ഇരുന്ന സഭയിലും കക്ഷിവാദം ഉണ്ടാകാതിരുന്നില്ല. ഓരോ ഇടവകയ്ക്കും ഇടവകപട്ടകാരനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ ഇടവകക്കാർക്കുള്ള അധികാരം രക്തവിഷയം

മാകി ഫവരനാമാണ്ടിയ്ക്കു പാപ പ്രവഹാരങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ഒടുവിൽ ഗവണ്മെണ്ടു സരക്ഷണയിൽ ഇരുന്ന നഭയിൽ മുന്നിൽ ഒരു ഭാഗം പിരിഞ്ഞു. പ്രീമച്ച എന്നൊരു പ്രത്യേകസഭ ഏർപ്പാടുത്തുകയും ചെയ്തു. മദ്രാസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളേജിന്റെ സമാപകന്മാരും മേലധികാരികളും ഇവരായവർക്കുള്ളതു ഇവിടെ ഒക്തകസംഗതിയാണ്.

പ്രീമച്ച, 'ജൂനൈറ്റഡ് പ്രെസ്ബിറ്റീരിയൻ ചർച്ച്' തമ്മിൽ വിശ്വാസചാരങ്ങളിൽ പരയത്തക്ക വ്യത്യാസങ്ങൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ തമ്മിൽ മോജിക്കുപറന്ന പാപ മഹാമാരും ശ്രമാ ചെയ്തു, ഒടുവിൽ എല്ലാ ഇടവകകളിലെയും അഭിപ്രായം രണ്ടായി ഫൻററമാണ്ടു 'ജൂനൈറ്റഡ് പ്രീമച്ച' എന്ന നാമത്തിൽ ഏകസഭയായിത്തീർന്നു. പ്രീമച്ചിൽ ഒട്ടേക്കു ഫൻററ പട്ടകാര്യം അനേകലക്ഷം ജനങ്ങളും ഉണ്ടായിരുന്നതിൽ രണ്ടു പട്ടകാര്യം പത്തുരണ്ടായിരം ജനങ്ങളും ഒഴികെ രണ്ടു എല്ലാവരും ഐക്യപ്പെട്ടു ഈ ഐക്യത്തിൽ സമ്മതിച്ചു ഏകദേശം അമ്പതു ലക്ഷം പവൻ വിലപിടിപ്പുള്ള സഭാസ്വത്തുകളും ഈ ഐക്യ സഭയുടെ ആധീനത്തിൽ ഉണ്ടു. ഈ മൊജിപ്പിൽ മേരാതെ നിന്ന രണ്ടു പട്ടകാര്യങ്ങളുടെയും പത്തുരണ്ടായിരം ജനങ്ങളുടെയും പ്രതിനിധികൾ വാദികളായി ഈയിടെ ഈ സ്വത്തുകളെ സംബന്ധിച്ച ഒരു രലിയ പ്രവഹാരം നടത്തി. സ്കോറലാണ്ടിലെ കോടതികൾ അന്യായം തള്ളി വിധി പ്രസ്താവിച്ചു ചികിച്ച്, അവസാന അപ്പീൽകോടതിയായ ഹെറസ ഓഫ് ലൊർഡ്സിൻ നിന്ന ഈ ആഗസ്തു ൧൯-കിഴുകോടതികളുടെ വിധികളെ എല്ലാം അസാധുവാക്കി വിധി കല്പിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ട്രസ്റ്റാ സമാപനൊദ്ദേശവും ആസ്പദമാക്കി ഈ സംസമാനത്തു സുറിയാനിപള്ളികളെ സംബന്ധിച്ച അടുത്തകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള വിധികളുടെ ന്യായാന്യായങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയിക്കുന്ന വായനക്കാർക്കു ഹെറസ ഓഫ് ലൊർഡ്സിന്റെ ഈ വിധിയുടെ താല്പര്യം അറിവുൻ ആശ്രഹം ഉണ്ടാകാതിരിക്കുവില്ല.

വിധികർത്താക്കൾ ഏഴു പ്രഭുകൾ ആയിരുന്നു. അവരിൽ രണ്ടാളുകൾ കിഴുകെ:ടുവിധിയെ സമീരപ്പെടുത്തിയും അഞ്ചുപേർ ഓസമീരപ്പെടുത്തിയും അഭിപ്രായം കൂട്ടുകയാൽ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെ അഭിപ്രായം പ്രബലീകരിച്ചു നിൽക്കുന്നു. ഫൻററ.ൽ മോജിപ്പന്മാരായ 'ജൂനൈറ്റഡ് പ്രെസ്ബിറ്റീരിയൻ ചർച്ച്' പ്രീമച്ചം തമ്മിൽ ആണെന്ന മേൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ഈ രണ്ടു സഭകളും തമ്മിൽ പരയത്തക്കവിശ്വാസഭേദങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലായിരുന്നു. ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ സരക്ഷണ സഭയ്ക്കു ആവശ്യമല്ലെന്നും സഭയുടെ ഉപദേശചാരങ്ങളെ നിർണ്ണയിപ്പാനോ നടത്തിപ്പാനോ ഗവണ്മെണ്ടിന്റെ പ്രവേശനം പാടില്ലെന്നുമാണു 'ജൂനൈറ്റഡ് പ്രെസ്ബിറ്റീരിയൻ

ചട്ടിന്റെ അഭിപ്രായം. ഗവൺമെന്റിന്റെ സംരക്ഷണവും സഹായവും തങ്ങൾ ഉപേക്ഷിച്ചതു ഗവൺമെന്റിന്റെ ന്യായരഹിതമായ പ്രവൃത്തികൾ മൂലം മാത്രമാണെന്നും ഗവൺമെന്റ് സഭയുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു അനുരൂപമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന പക്ഷം ഒരു സംരക്ഷണയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രീ ചട്ട് വാദിച്ചുവന്നു. ചുരുക്കം പറഞ്ഞാൽ സഭയ്ക്കു ഗവൺമെന്റ് സംരക്ഷണ അനുജ്ഞാ വാദിലും ഗവൺമെന്റ് ന്യായമായി പ്രവൃത്തിക്കുന്ന പക്ഷം അതുകൊണ്ടു തരകെടിലുന്നതാണെന്നു ഹർ രണ്ടു കൂട്ടരും തമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന അഭിപ്രായഭേദം. അതുകൂടാതെ ഓരോ ആളുകളെക്കുറിച്ചു ദൈവത്തിന്നു മുൻ നിശ്ചയം ഉണ്ടെന്നും ഇല്ലെന്നും ഉള്ള സംഗതിയിലും ഇവർ തമ്മിൽ അഭിപ്രായഭേദം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ സംഗതികളിൽ ഉള്ള അഭിപ്രായഭേദം സാരമായി കരുതിയിട്ടാവശ്യമില്ലെന്നുള്ള സങ്കല്പത്താലാണു ആണു ഫർഗുസൺ ചെയ്യാജിപ്പിച്ചതെന്നു.

പ്രസ്തുത പരാമർശത്തിൽ വാദിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പ്രീ ചട്ടിന്റെ സാക്ഷാൽ ഉപദേശാവാദങ്ങളെ വാദിച്ചു വരുന്നവർ തങ്ങളാണെന്നും പ്രതികരണ യൂണൈറ്റെഡ് പ്രെസ്ബിറ്റീരിയൻ ചട്ടിന്റെ ഉദ്ദേശിച്ചതിനാൽ സമാപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ളതിൽനിന്നു തെറ്റിപ്പൊയിരിക്കുന്നു എന്നും ആയിരുന്നു. പ്രതികരണ വാദം സഭയുടെ ക്ഷേമത്തിന്നു അനുരൂപമായ പരിഷ്കാരങ്ങളെ ഏറ്റെടുത്തുവാൻ സഭയ്ക്കു അധികാരം ഉണ്ടെന്നും ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടു സഭയുടെ സാരമായ ഉപദേശങ്ങളിൽ ഒരു മാറ്റവും വരുത്തിയിട്ടില്ലെന്നും അത്രെ. നവീകരിക്കുവാൻ ഓരോരുത്തർക്കും സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ വിധികർത്താക്കൾ സമ്മതിക്കുന്നു. എങ്കിലും നവീകരണം പൂർവ്വസ്വത്തിനെ സംബന്ധിക്കുവാൻ അനുവദിക്കയില്ല. ഗവൺമെന്റ് സംരക്ഷണയെയും മുൻനിശ്ചയത്തെയും സംബന്ധിച്ചു പ്രീ ചട്ടിന്റെ സമാപനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യോജിപ്പിനാൽ നിസ്സാരങ്ങളാക്കിയിരിക്കുകയോ ചെയ്യാജിപ്പിച്ചതായാണു അനുകൂലവും ജനങ്ങൾക്കും ഫർഗുസണുമാർക്കും സ്വത്തിലേക്ക് ഉണ്ടായിരുന്ന അവകാശം നശിച്ചുപോയിരിക്കുന്നു എന്നും ഉപദേശ സ്വത്തുകളുടെ അവകാശികൾ യോജിപ്പിച്ച മേരാതെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയിൽ നില്ക്കുന്നവർ പട്ടകാരം ചുരുങ്ങിയ ജനങ്ങളുമാണെന്നും ആണു വിധിയുടെ ചുരുക്കം.

ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ വർത്തമാനപത്രങ്ങൾ രണ്ടിവിധിയെ നിരൂപണം ചെയ്തു എഴുതിയിട്ടുള്ള ഉപന്യാസങ്ങളിൽ ചുരുങ്ങിയ കക്ഷികളാൽ ഇത്ര വലിയ സ്വത്തുകളെ നടത്തുന്നതിൽ ഉണ്ടാകുന്ന വൈഷമ്യങ്ങളെ ആലോചിച്ചു പശ്ചാത്താപിക്കുന്നു എങ്കിലും വിധി ഇല്ലാത്ത നിയമത്തോടു അക്ഷരപ്രകാരം ഒത്തതാണെന്നു സമ്മതിക്കുന്നു.

ട്രസ്റ്റം സ്വത്തുകളും സംബന്ധിച്ചു ഇപ്പോഴിലെ കോടതികളുടെ വിധികളും ഈ മട്ടിൽതന്നെയാണു. പാലർ പള്ളിയെ സംബന്ധിച്ചു

സ്വീച്ച മദ്രാസ് ഹൈക്കോടതി കല്പിച്ചിട്ടുള്ള വിധി ഭൂഷാൻതമാണ്. അടുത്തകാലങ്ങളിൽ തിരുവിതാംകൂർ ഹൈക്കോടതിയിൽ നിന്നു സുറിയായി പട്ടികളെ സംബന്ധിച്ചുണ്ടായിട്ടുള്ള വിധികളെ കുറിച്ചു ചിലർ എത്ര വിപരീതാഭിപ്രായം ഉണ്ടായിരുന്നാലും നമ്മുടെ ഹൈക്കോട് ജഡ്ജിമാർ ഇംഗ്ലീഷ് ലാവിട്ടു പ്രവൃത്തിച്ചിട്ടില്ലെന്നു ഇതിനാൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു. ഓരോ നാട്ടിലെ സുറിമാറിവരയും നവീകരണക്കാരും നമ്മിൽ ഉള്ള മതപ്രത്യാസങ്ങൾ പ്രീചിച്ച്, യുനെസ്കോ പ്രെസ്ബിറ്ററിയൻ ചർച്ചാ നമ്മിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതായി പറയുന്ന പ്രത്യാസങ്ങളിൽ അധികമായിട്ടുള്ളവയാണ്. അനേക ലക്ഷം ജനങ്ങളുടെയും ആയിരത്തിലധികം പട്ടകാര്യങ്ങളുടെയും അവകാശം എടുത്തു രജപട്ടകാക്കും പത്തുരണ്ടായിരം ജനങ്ങൾക്കും കൊടുക്കുവാൻ ഓരോ നിസ്സാരമതഭേദം മറിയാകുമെങ്കിൽ, അതിൽ എത്രയൊമടങ്ങുവലിപ്പമെറിയ മതഭേദംകൊണ്ടു ഒരു ചുരുങ്ങിയ കക്ഷിയുടെ അവകാശത്തെ ഇല്ലാതാക്കിയ നമ്മുടെ ഭേദാതികളുടെ വിധികൾ സ്വാധീനമറിതമാണെന്നു പറയുന്നവരുടെ അഭിപ്രായത്തിന്നു എന്തുവിലമാണുള്ളതെന്നു ഉറപ്പിക്കാ പുന്നതാണല്ലോ.

പെരൊരു സംഗതികളുടെ ഇവിടെ ആലോചിച്ചാണുണ്ടു. ഗവണ്മെണ്ടു സംരക്ഷണ തരകെടിലെന്നും മുൻനിശ്ചയം ഉണ്ടെന്നുമായിരുന്നു പ്രീചിത്തിന്റെ നിശ്ചയം. രോജിപ്പിന്നാൽ ആനിതു മങ്ങിയ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ല. ആ സംഗതികളിൽ എങ്ങിനെ വിചാരിച്ചാലും വിരോധമില്ലെന്നു മാത്രമേ വരുത്തിയിട്ടുള്ളൂ. വിശ്വാസാചാരമയ്യോടുകൾ ഓരൊരുത്തന്റെ മനസ്സുപോലെ ഇരിക്കട്ടെ എന്നുള്ള സമ്മതത്തോടുകൂടി ബാധാകക്ഷിയും മത്രാൻകക്ഷിയും തമ്മിൽ ഒരു രാജി ഉണ്ടാകണമെന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു ഞങ്ങൾക്കേകിട്ടുണ്ടു. ഇങ്ങനെയുള്ള ഒരു രാജിയോടോ ചെന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു വച്ചു മാർ ദീവൻ സ്റ്റോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സമ്മതിക്കാത്തതിനെക്കുറിച്ചു കേരള താരക ഒരിക്കൽ ബാധാകക്ഷികളെ ആക്ഷേപിച്ചതായും ഞങ്ങൾ ഒക്കുന്നുണ്ടു. മേൽ പ്രസ്താവിച്ച ഇംഗ്ലീഷ് വിധിയുടെ താല്പര്യം ആലോചിച്ചാൽ ആ വിധിയുള്ള രാജി പാടില്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. സഭാസ്വത്തു മതപാലനത്തിനുള്ളതാണു. വിശ്വാസാചാരവിഷയങ്ങളിൽ പ്രാബല്യമില്ലാതെ ഓരൊരുത്തന്റെ മനസ്സുപോലെ വിശ്വസിക്കാട്ടെ എന്ന സമ്മതിക്കുന്നവരും അതിൽ മതം ഇല്ലെന്നാണു മേല്പറഞ്ഞ വിധികർത്താക്കൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു. ഇതു വിധി വായിക്കുന്നവർക്കു നമ്മുടെ ഹൈക്കോടതിജഡ്ജിമാരുടെ പാണ്ഡിത്യത്തെ കുറിച്ചു വിശേഷാൽ ഒരു മതിപ്പു അവരുടെ വിധിയെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവരുടെ കഥയില്ലായ്മയിൽ സഹകാപവും തോന്നുന്നതാണു.

സഭയും വേദപുസ്തകവും.

“നീ വാ മിക്കുന്നതു തിരിച്ചറിയുന്നപോ?”.

വേദത്തിലെ ഓരോ പുസ്തകവും സഭയിൽ എഴുതി എന്നും സഭ ഒന്നിച്ചു ചേർത്തതന്നെ എന്നും തർക്കമുണ്ടെന്നു മോശാനന്നില്ല. എന്നാൽ വേദത്തിന്റെ അർത്ഥം പറയേണ്ടതു ആരു എന്നാണു ഇവിടെ ഓർമ്മയുണ്ടുതു.

ഏകദർശം അർത്ഥം പറയാം എന്നു ചിലർ പറയുന്നു. എന്നാൽ അപനവനം മോശാവിച്ചതുപോലെ അർത്ഥം പറയാം എന്നതിൽ എതിരായി വളരെ ഗൌരവമേറിയ തർക്കങ്ങൾ ഉണ്ടു.

പി. എന്നെന്നാൽ, ആദ്യം തന്നെ പുസ്തകത്തിന്റെ സ്വഭാവം വിശദീകരിക്കുക. വേദപുസ്തകം ഒരു പ്രധാനമുള്ള പുസ്തകം ആകുന്നു. ലളിതമായ പല ഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നെന്നാലും, മനുഷ്യർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും നടപ്പും വേദപുസ്തകത്തിൽ നിന്നു മാത്രം എടുപ്പാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പുസ്തകം പ്രധാനമുള്ളതു എന്നു സമ്മതിച്ചു മതിയാകട്ടെ എന്നെ നാൽ കൃത്യമായി പറഞ്ഞാൽ വേദം പല പുസ്തകങ്ങൾ അല്ലാതെ ഒരു പുസ്തകം അല്ല. രണ്ടായിരത്തിൽ അധികം സംവത്സരങ്ങൾക്കുണ്ടു പല ഭാഷകളിൽ പല എഴുത്തുകാരാൽ പലവാചകരീതികളിൽ എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു പുസ്തകശാല എന്നു പറയാം. അതിൽ ശുശ്രൂഷകളും ചരിത്രങ്ങളും പദ്യങ്ങളും വാചനങ്ങളും ദീപ്തദർശനങ്ങളും സുഭാഷിതങ്ങളും ഉണ്ടു. ഒരു പ്രാവശ്യം വായിപ്പാൻ കൂടെ നാളുകൾ വേണു ; പഠിപ്പാൻ വർഷങ്ങൾ വേണം. വേറെ സഹയാക്രമംതെ ഒരുവന്റെ വിശ്വാസവും നടപ്പും അതിൽനിന്നു വേണം എന്നുവെച്ചാൽ പ്രയത്നം അത്രെ.

അത്രയുമല്ല, വെളിപാടിന്റെ വര, ക്രിമേണ ആയിരുന്നു. ആ ചാരങ്ങളിൽ ചിലതു ഒരു കാലത്തേക്കു മാത്രം ഉള്ളതു ചിലതു നിചനിശ്ചയിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. അയ്യ ഇന്നീ നതു എന്നു സഹായം കൂടാതെ അവനവൻ നിശ്ചയിച്ചാൻ എടുപ്പമല്ല.

പിന്നെയും, വേദം ഒരു ചട്ടംകെട്ടു പുസ്തകം എന്നല്ല. വിശ്വാസവും നടപ്പും എല്ലാം മുഴുവനായി ഒരിടത്തു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതായി കാണിച്ചാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പ്രത്യേകഭാഗം ഇല്ല. ഇതും പ്രധാനത്തെ കുറയ്ക്കുന്നല്ല.

പിന്നെയും, പുതിയനിയമം എഴുത്തുകൾ മുന്നമെ പ്രത്യേകമായ വ്യത്യസ്തതകൾ കരുതിയവയാകുന്നു. അവയിൽ പറയുന്ന സത്യങ്ങൾ പ്രത്യേക സമയത്തിന്റെയും സമയത്തിന്റെയും ആചര്യങ്ങൾ അനുസരിച്ചിരിക്കു. ഇതും പ്രധാനം കുറയ്ക്കുന്നല്ല.

പിന്നെയും പൊതുവെ വിചാരിക്കുന്നതു വിട്ടു പ്രത്യേക ചില ഭാഗങ്ങളെ വിചാരിച്ചാലും പ്രയത്നം എന്നു മോശാപ്പെടുന്നു.

ശു: മോഹനാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം സാധാരണ മനസ്സിനു ലളിതമാകുന്നുവോ? പലരും അപകടമായിത്തൊറിയതിട്ടുള്ളതായി അർക്കരവും, ആത്മാവും, ന്യായപ്രമാണവും, സുവിശേഷവും, കൃപയും പ്രവൃത്തികളും, പ്രവൃത്തികളും വിശ്വാസവും എന്നു പറയുന്ന ശു. പെരളോസിന്റെ പ്രതികൂലപദങ്ങളുടെ ആന്തരം അല്പബുദ്ധികൾക്കു വേഗം മനസ്സിലാകുമോ? രോമാക്കാർക്കുള്ള ചേവനത്തിന്റെ യുക്തി പല മഹാത്മാക്കളുടെ മനസ്സുകളെയും വിഷമിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അതു ഒരു ഏകീകൃതമുള്ള പുസ്തകം എന്നു പറയാമോ?.

പ്രമാസങ്ങളെ തി.ഗി.ച്ചറിയാതെ, രീരെ വിട്ടുവെച്ചു കടന്നു പോയാൽ മാത്രമേതുപ ലളിതം എന്നു പറയാൻ കഴിയുള്ളൂ. ഏശോയായിൽ ചില മഹത്വമേറിയ ഭാഗമൊ ശു. പെരളോസിനു ചില ഭാഗമൊ വായിക്കുമ്പോൾ നമുക്കു വേണ്ടുംപ്രകാരം മനസ്സിലായില്ലെന്നു ബോധപ്പെടുന്നില്ലയോ? "നീ വായക്കുന്നതുതരച്ചുവിയുന്നുവോ" എന്ന മോദ്യത്തിനു ഒരു മേച്ചുമുദിച്ചായോ?

പിന്നെയും വേദപുസ്തകം പ്രമാസമുള്ളതു എന്നു അതിർത്തി നണ്ടാമിട്ടുള്ളതായി അവസാനമില്ലാത്ത എതിർത്തങ്ങൾകൊണ്ടു തെളിവാകുന്നു. അതിലെ സമ്പ്രദായങ്ങളെ അറിവാൻ മനുഷ്യർ പരമാർത്ഥമായി ആഗ്രഹിച്ചാൽ അപലം നിശ്ചയമായി കണ്ടെത്താം എന്നു പറയുന്നതല്ല. എന്നാൽ അവർ അത്ഥം പറയുന്നതു നമ്മൾ പറയുന്നതിനോടു യോജിക്കുന്നില്ല എന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം എല്ലാമനുഷ്യരും പരമാർത്ഥത കൈവർന്നു എന്നു ഘോഷിച്ചാൽ നമുക്കു വല്ല അപകടമുണ്ടോ എന്നു നോക്കണം. അത്രയുമല്ല മഹാവചിയ പ്രാപ്തികളും പ്രമാസത്തെ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. വേദത്തിലെ പ്രമാസങ്ങൾ ഒരു മുറയ്ക്കു നമ്മുടെ രാപ്പയ്ക്കുവത്തെ വർദ്ധിപ്പിച്ചാൽ വേറൊരു മുറയ്ക്കു നമ്മുടെ നിഗമത്തെ രാപ്പയ്ക്കുവമായി കരുതിട്ടുള്ളവയാകുന്നു എന്നു ശു. ആഗസ്റ്റിനോസു പറയുന്നു. പ്രമാസങ്ങൾ ഉള്ളതു എന്നു നെണം തെളിയിച്ചാൽ ഇപ്രകാരം രാൻ ശ്രമിക്കുന്നു.

വേദത്തിന്റെ പ്രമാസങ്ങൾ അതിന്റെ ആഴം അനുസരിച്ചാകുന്നു. ദൈവിക സ്വഭാവത്തെയും സൃഷ്ടിതാവും സൃഷ്ടിയും രമ്മിച്ചുള്ള യോജിപ്പിനെയും സംബന്ധിച്ച മഹാ ആഴവും സാരവുമായ നൂതങ്ങളെ പറവാൻ ഉണ്ടു യിട്ടു അതിനെ പറവാൻ ഭാഷയ്ക്കു പ്രാപ്തിയില്ലെന്നു രോന്നിയാൽ അതിരായിപ്പാനില്ല.

൨. രാമനകാരന്റെ പ്രാപ്തിയില്ലായ്മ വിചാരികപ്രകാരം വേദപുസ്തകം ഗ്രേക്കു ഭാഷയിലേക്കു രജ്ജമ ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നപ്പോൾ ഏഴുപതു വേറെ ഏഴുപതു മുറികളിൽ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചു എന്നും അവയുടെ വേല തീർന്നപ്പോൾ തർജ്ജമ ഒത്തുനോക്കിട്ടു വാക്കിനുവാക്കാതിരുന്നെന്നു എന്നു ഒരു കഥ ഉണ്ടു. ഇന്നു അങ്ങനെ വല്ലതർജ്ജമ

മയ്യും ഉണ്ടാകുമൊ? അതിരിക്കട്ടെ. എന്നാൽ ഇന്നു വല്ല പട്ടണത്തിലെയും ഏഴുപതുപേർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസം വേദപുസ്തകത്തിൽനിന്നു മാത്രം ഉണ്ടാക്കിക്കൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞാൽ ഒരുപോലെ ഇരിക്കുമൊ? ഈ ഏഴുപതുപേർ ഒരേ സമുദായത്തിലെ അംഗങ്ങൾ ആയിരുന്നു. ഇപ്പോൾ സാധാരണ ആളുകളിൽ ഉള്ള പ്രത്യാസങ്ങളെ വിചാരിക്ക. സമിതി പ്രത്യാസം, ശീലപ്രത്യാസം, പൂർവ്വപ്രത്യാസം, വിദ്യാപ്രത്യാസപ്രത്യാസം. ഇത്യാദി സഹായം കൂടാതെ, ഇവർ എല്ലാവരും ഒരേ അർത്ഥത്തിലേക്കു വരുമെന്നു വിചാരിക്കാമൊ? സത്യത്തെ അതിന്റെ മുഴുവനിൽ ഇറക്കു ഒരുപിടികിട്ടുമെന്നു ഒട്ടും ആശിച്ചുകൂടാ. എന്നെന്നാൽ ക്രിസ്താനിമഗ്നം ആഴമുള്ളതും വിതിയുള്ളതുമായിരിക്കെ സാധാരണ മനസ്സു ബലഹീനമുള്ളതും ഇടങ്ങിയൊഴുകുന്നു. അവനവൻ ബോധിച്ചുപോലെ വേദപുസ്തകം പഠിച്ചു അവനവന്റെ പ്രകൃതിക്കും, മുമ്പിടിക്കും, മുമ്പാകെത്തന്നിന്നും, ബാലവേലത്തിന്നും ചേരുന്ന സത്യങ്ങളെയൊ സത്യം എന്നു തോന്നുന്നവയൊ എടുത്തു, നിശ്ചയത്തിന്നൊ സാരത്തിന്നൊ ഒട്ടും കാവില്ലാത്ത മാറ്റ സത്യങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു പോകുന്നു എന്നുള്ളതു വാസ്തവമല്ലയൊ? തങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചതു നല്ലതു എന്നു കാണാൻ പൂസ്തകം വായിക്കുന്നവർ എത്ര! ഇപ്പോഴത്തെ പാപത്തിൽ ഇതു എല്ലാടും തെളിവു കാണുന്നു. ഒരുവൻ വേദം വായിച്ചു അതിൽ ശ്രീതപത്തെ കൂടാതെ ഏകതപത്തെ കാണുന്നു. വേദൊരുവൻ മ'ശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ കൂടാതെ മനുഷ്യത്വത്തെ കാണുന്നു; വേദൊരുവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആളത്വത്തെ കാണാതെ ഒരു ശക്തി മാത്രമായിട്ടു കാണുന്നു; വേദൊരുവൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വേദപുസ്തകത്തിൽ അല്ലാതെ സഭയിൽ കാണുന്നില്ല. വേദൊരുവൻ അതിൽ പുറമെയുള്ള ചില കർമ്മങ്ങളെ കാണുന്നു, എങ്കിലും അകമെയുള്ളവയുടെ പോരളിനെ കാണുന്നില്ല; വേദൊരുവൻ ഒരു സമാഗ്ഗ്നിമയം കാണുന്നു, എങ്കിലും സമാഗ്ഗ്നിമയം അതിമേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ കാണുന്നില്ല. ഇങ്ങിനെ ബോധിച്ച ചാമന പുണ്യതയിലേക്കു നടത്തുന്നില്ല. സത്യത്തിന്റെ കഷണങ്ങൾ ഒട്ടാ ഇല്ലാത്തല്ല. കഷണങ്ങൾ കൊണ്ടിറങ്ങി പൊടികൾ ആയിപ്പോകുന്നവരുമുണ്ടു. ഇതു വേദപുസ്തകത്തിന്റെ കഥനം അല്ല; എന്നെന്നാൽ വേദപുസ്തകം പൂണ്ണമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പിന്നെ മൊ ഇതു ചാമനകാരന്റെ പ്രാപ്തികേടാകുന്നു.

൩. ഏഴുത്തുകാരുടെ ആന്തരം വിചാരിക്ക — പുതിയനിയമത്തിലെ പുസ്തകങ്ങൾ ഏഴുതിയ്യ പൂർണ്ണതീകാരനെ മനസ്സുതിരിച്ചൊന്നൊ വിശ്വാസിയെ പഠിപ്പിച്ചാന്നാ? ആൾക്കുവേണ്ടാല ഏഴുതേണമെന്നു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. നീയും മറ്റൊരുവനും അംഗങ്ങളായിരിക്കുന്നു എന്നു ഒരു സമുദായത്തിലെ കഃത്യന്റെ കുറ്റമില്ലാത്തതെ

സ്നേഹിതൻ നീ ഒരു ഏഴുത്തു ഏഴുതുന്നു എന്നിങ്ങനാൽ അതിലെ
 ചട്ടങ്ങളെയും നിയമങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു നിന്റെ ഏഴുത്തിൽ
 മുഖപുര ആവശ്യപ്പെടുകയില്ല; നിന്നപ്പോലെ അവനും അവയെ
 അറിയും; പിന്നെ ചില നോട്ടാ തൊടുകൾക്കും പോലെ ഒക്കെ
 തിയാകും. മന്ത്രി പിന്നും എല്ലാം അവൻ വായിച്ചുകൊള്ളും. എന്നാ
 ല് നേരെ മറിച്ചു ആ ഏഴുത്തു സമുദായത്തിന്റെ നടപ്പും ചട്ടവും
 അറിയുവാൻ ഒരു അന്ത്യന്റെ കയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ അവൻ ഫലമി
 ല്ല. അവൻ വളരെ തെറ്റുകൾ ഉണ്ടാക്കും. അവൻ കാര്യം വിട്ടു നി
 ന്റെ വാചസ്പത്യം നീ കണ്ടു അത്ഭുതത്തിൽനിന്നു വളരെ പ്രത്യാ
 സപ്പെട്ട അത്ഭുതം ഉണ്ടാക്കും. ഇങ്ങിനെതന്നെ സഭയുടെ മനസ്സും പ
 രിചയവും വിട്ടുവേദം വായിച്ചാൽസഭ വിടുന്നതാകുന്നു എന്നെന്നാ
 ല് ഏഴുത്തുകാരെ ആന്തരം എന്നു വിചാരിക്ക. അവർ ചോദ
 ത്തിനോ സഭക്കോ ഏഴുതുന്നതു? നിശ്ചയമായി, അവർ തങ്ങളെ
 പ്പോലെ ആ സംഘത്തിലെ അംഗങ്ങളായി ക്രിസ്തീയ നടപടി
 യോടും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തോടും സാധാരണ പരിചാരമുള്ള ആ
 ള്ളകളായസഭയ്ക്കു ഏഴുതുന്നു. ശുദ്ധോപനാമൻ ആസിയായിലെ ഏ
 ഴു സഭകൾക്കു ഏഴുതുന്നു. ശു. പെരളോസി കോർത്തിലെ സഭയ്ക്കും
 എപ്പോസ്തോസിലെ സഭയ്ക്കും ഏഴുതുന്നു. ശു. ലൂക്കോസിന്റെ സുവി
 ശേഷം മുഖപുരനെ തൊഴുത്തിൽ ഉള്ളവർക്കു കരുതിയാകുന്നു. "നീ
 ഉപദേശകപ്പെട്ട വചനങ്ങളുടെ സത്യാനി അറിവുണ്ടാകുന്നു" (ലൂ
 കൊ. ൧: ൩) ക്രിസ്തീയവിശ്വാസത്തിന്റെ ഒരു അറിവുതീർച്ചയായി
 ലോസിൽ ഉണ്ടെന്നു അറിഞ്ഞു ശു. ലൂക്കോസു ഏഴുതുന്നു. കോർത്തി
 യ്ക്കു ശു. പെരളോസിന്റെ ൧-ാം ചേപനം ഏതാനും ചോദ്യങ്ങ
 ൾക്കു ഉത്തരം ആകുന്നു. എന്നാൽ ആ ചോദ്യങ്ങൾ പുറത്തുകാ
 രൊ യഹൂദന്മാരോ ചോദിച്ചതല്ല; കോർത്തിലെ സഭ അത്രെ ചോ
 ദിച്ചതു. ഏഴുത്തുകാരനും വായനക്കാരനും ഒരെ ആത്മീയ സമുദായ
 ത്തിൽ തന്നെ ഉള്ളവരാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു വായനക്കാരൻ അധി
 കവും പറയാതെതന്നെ വായിച്ചുകൊള്ളും എന്ന ബോധത്തിൽ എ
 ഴുതി. മുഖപുരനെ പ്രത്യേക ക്രിസ്തീയ അത്ഭുതത്തിൽ പറഞ്ഞുകേട്ടി
 ട്ടുള്ളതോടുകൂടെ തന്റെ കുറിപ്പടികളും, സാക്ഷികളും, വാചകങ്ങളു
 ടെയും വാക്കുകളുടെയും ഉപയോഗങ്ങളും അറക്കു മനസ്സിലാകും.

ഇതിനാൽ ഉള്ള തീരുമാനം എന്തെന്നാൽ:—സഭയുടെ വി
 ശ്വാസവും ആചാരങ്ങളും അറിയാതെ, മനുഷ്യർ ചേർപ്പുനുകും
 എടുത്തു അതിന്റെ കടലാസുകളിൽനിന്നു മാത്രം തങ്ങളുടെ മാറ്റം
 ഉണ്ടാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചാൽ പുരുഷത്തെ അതിന്റെ ഉന്നം മാറ്റി
 ഉപയോഗിക ആകുന്നു. അറിവില്ലാത്തവൻ പ്രാഥമിക ഉപദേശം
 കൊടുപ്പാനായില്ല, പിന്നെയൊ വിശ്വാസിക്കു മേൽത്തരം ഉപ
 ദേശം കൊടുപ്പാനാകുന്നു എന്നു അതിന്റെ ആന്തരത്തെ അവർ

തെറ്റിയിരിക്കുന്നു. ചേർച്ചയ്ക്കും മനസ്സിലാക്കുവാൻ ഒരുവൻ സഭയിൽ ആയിരിക്കണം. എഴുത്തുകാരന് വാചനകാരന് തമ്മിലുള്ള നില അവിടെ മാത്രമേ കാണുന്നുള്ളൂ. ശ്രീഹമ്മാരുടെ ആന്തരം അവിടെ മാത്രമേ ശരിയായി നിവൃത്തിപ്പെടുവാൻ കഴിയുന്നുള്ളൂ.

(തുടരും)

ക്രിസ്തീയ ജീവിതം

അല്ലയോ മഹാ ജനങ്ങളേ,

ക്രിസ്തുവിന്റെ പിൻഗാമികളായ നാം ഏതുപ്രകാരമാണ് ഇഹലോകവാസം കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതു എന്നു മനസ്സിലാക്കാതെ പ്രവൃത്തി നാം മാത്രം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കാൻ ആ ജീവിതത്തിന് യാതൊരു വിശേഷാലുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ചുരുക്കിപ്പറയണമെന്നു, ക്രിസ്തീയ ജീവിതം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ പത്തു കല്പനകളിന്മേൽ അടിസ്ഥാനപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. തന്റെ കല്പനകൾ നാം ശരിയായി ആചരിക്കുകയും താൻ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നപ്രകാരം ഇടവിടാതെ പ്രതിപാദിക്കുകയും ചെയ്യാതെ സത്യ ക്രിസ്തീയജീവിതത്തിലേക്കു നാം ഏകദേശം അടുത്തിരിക്കുന്നു എന്നു വിചാരിക്കാം.

ഇനി, തന്റെ കല്പനകൾ എന്തെല്ലാമെന്നും നാം അവയെ സാധാരണ ഏതുപ്രകാരം ആചരിച്ചുവരുന്നു എന്നും സ്വല്പം ആലോചിച്ചുനോക്കുകതന്നെ.

ഒന്നാം കല്പന.

നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനു നമിക്കുന്നു. എന്നിങ്ങനെയൊഴികെ അതു ദൈവങ്ങൾ നിനക്കുണ്ടാകരുതു.

താൻ ഏക ദൈവമെന്നും താനൊഴികെ മേറെ ദൈവമില്ലെന്നും വിചാരിക്കുന്നവരായി നമ്മിൽ എത്രപേരുണ്ടാകുമെന്നു നാം തന്നെ ഒന്നാലോചിച്ചു നോക്കുക. “സത്യമായ ഏക ദൈവമാകുന്നു നിന്നെയും നീ അയച്ചിട്ടുള്ള യേശുക്രിസ്തുവേയും അറിയുന്നതുതന്നെ നിത്യജീവനാകുന്നു” എന്നു ശുഭം യോഹന്നാൻ പ്രസംഗിക്കുന്നു. “അറിയാത്തവൻ നാം പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടോ?”

ദിവസം മുഴുവനും ലൌകിക കാര്യങ്ങളിൽ ചിലവഴിക്കുന്നവരായും ദിവസത്തിന്റെ ഒരു ശതാംശമെങ്കിലും തന്നെ ഒഴുക്കുന്നതിൽ നിമഗ്നനായിത്തീർന്നവരായും എത്രയൊ സഹോദരന്മാരെ സാധാരണ നാം കണ്ടുവരുന്നു. ഇവർ ദൈവത്തിനുപരിയായി മേലാകത്തു നോക്കുന്നു എന്നല്ലയോ വിചാരിക്കേണ്ടതു? ഓരോ നോക്കുന്നതിനിടയിൽ തന്റെ ഒന്നാം കല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നു എന്നു ഇവർ അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ.

രണ്ടാം കല്പന.

മേൽ ആകാശത്തിലും, താഴെ ഭൂമിയിലും ഭൂമിക്കു കീഴെ പെട്ടുത്തിലുമുള്ള യാതൊരു പ്രതിമ എന്നിട്ടും സദൃശം എന്നിട്ടും നിന്നു കാണുകയോ അപരനെ നിന്നിട്ടുകയും സേവിക്കുകയും അരുതു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവായ ഞാൻ വൈരാഗ്യമുള്ള ദൈവമാകുന്നു. എന്നെ ഭവിക്കുന്നവരോടു മൂന്നു നല്ല തലമുറകൾക്കു പിതാക്കന്മാരുടെ കാരാരുടെ മക്കളുടെ മരുപ്രതിപകരം ചെയ്തും എന്നെ സ്നേഹിച്ചു എന്നെ കല്പനകളെ കാക്കുന്നവരുടെ അഭ്യർത്ഥന തലമുറകൾക്കു കൃപയെ ചെയ്തും ചെയ്യുന്നു.

“വിഗ്രഹങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നവരും അവയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നവരും തിരിച്ചറിവില്ലാത്ത ആ വിഗ്രഹങ്ങൾ പേർലെയാകുന്നു” എന്നു സങ്കീർത്തനത്തിൽ ഒരു ഭാഗത്തു പറയുന്നു. വിശേഷിച്ചു, ഞാൻ കല്പനയിൽ നാൻ നമ്മോടു ഒരു വാദത്താലും കൂടി ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ളതും സ്മരണീയമാണു. തന്നെ സ്നേഹിക്കുകയും തന്നെ കല്പനകളെ ആചരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർക്കു മഹാ വലിയ ഭാഗ്യത്തിന്നു ഇടവരുമെന്നുള്ളതും ഞാൻ അപസരത്തിൽ ഒമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

മൂന്നാം കല്പന.

നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ തിരുനാമം കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥന ചെയ്തി ആണയടരുതു.

മാന്യരെ, ആണയിടുക എന്നതു നമ്മുടെ ഇടയിൽ അസാധാരണമായ ഒരു കാര്യമല്ല. നാം ഏതെങ്കിലും അനീതി പ്രവൃത്തിക്കുകയും അതിന്നു മറുപടിയായി വേണ്ടി “ദൈവത്തോടു” എന്നാണയിടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ സ്വഭാവം നാം എത്രയും വേഗത്തിൽ മാറ്റം കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ സഹായികളായി കൂടിച്ചു നാം ആണയിടുന്നു എന്നു തൻമൂലം തന്റെ കല്പനയ്ക്കു ലംഘനം വരുത്തുന്നു എന്നുമുള്ള വാഗ്ദാനം നാം മറയ്ക്കരുതു.

നാലാം കല്പന.

ശബ്ദസായുടെ ദിവസത്തെ ശുദ്ധീകരിപ്പാൻ ഓക് ആറ്റ ദിവസം നീ അദ്ധ്വാനം ചെയ്യ നിന്റെ ദൈവയൊക്കയും ചെയ്യ. എന്നാൽ ഏഴാം ദിവസം നിന്റെ ദൈവദൂതകർത്താവിന്നു ശബ്ദസായാകുന്നു. അതിൽ നീയും നിന്റെ പുത്രനും നിന്റെ പുത്രിയും നിന്റെ ദേവകുമാരനും നിന്റെ ദേവകുമാരിയും നിന്റെ കണകാലിയും നിന്റെ തെരുവുകളിൽ വന്നുപാർക്കുന്നവരും ഒത്തുചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്തെന്നാൽ ആറ്റ ദിവസങ്ങൾക്കൊണ്ടു കർത്താവു ആകാശവും ഭൂമിയും അവയിലുള്ള സകലവും ഉണ്ടാക്കി. ഏഴാം ദിവസത്തിൽ നാൻ സ്വസ്ഥരായിരുന്നു. ഇതുവേണ്ടിയായിട്ടു ദൈവം ഏഴാം ദിവസത്തെ രാത്രി അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്യ.

ഇന്നേദി പസം ആത്മികമല്ലാതെ ലൗകികമായി മാറുന്നു. പ്രവൃത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എന്നുള്ള തത്വം ഏതായാലും അല്ലായം മനസ്സാലോക്യത്തിൽ നിന്നു നാം പഠിക്കുന്നു. “എന്റെ ശുദ്ധമുള്ള ദിവസത്തിൽ നിന്നെ ഇഷ്ടത്തെ ചെയ്യാതെ ശാബ്ദത്തിൽ നിന്ന നിന്നെ കാലിനെ രിപ്പിച്ചു ശാബ്ദിനെ സന്തോഷമുള്ളതെന്നും, യഹോവായിക്കു ശുദ്ധവും ബഹുമാനവുമുള്ളതെന്നും വിളിക്കുകയും നിന്റെ സ്വന്തവഴികളെ ചെയ്യാതെയും നിന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്തെ കണ്ടെത്താതെയും, നിന്റെ വാഗ്ദാനത്തെ സ്വീകരിക്കാതെയും ഇരുന്നു അവനെ ബഹുമാനിക്കും”,

ഈ വിശുദ്ധ ദിവസത്തെ വേദവാക്യം ആത്മിക വളപ്പിലും കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടതാണെന്നുള്ള പരമാർത്ഥം ഈ സംഘത്തിൽത്തന്നെ പലരഹസ്യവും പലപ്പോഴും വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിട്ടും കഴുപ്പും, കൃഷി മുതലായവയെയും, ചീട്ട കളിയും മറ്റു നേക വിധത്തിലും ഈ വിശുദ്ധ ദിവസത്തെ മലിനമാക്കുന്നവർ ഇവിടെ ഒട്ടും കുറവല്ലെന്നുള്ള വിവരവും പ്രസന്നസന്ദേഹം പായാതെയിരിക്കാൻ മനസ്സാക്കി സമ്മതിക്കുന്നില്ല. ഏകിലും ചുങ്കക്കാരെയും മേശ്രാസ്ത്രീകളെയും തടയണം നീതിയുള്ളവരാകി. തീർക്കുവാൻ ത്രാണിയുള്ള സർവ്വജ്ഞൻ പ്രസ്തുതവസ്തുക്കാരെയും നല്ലവഴിയിലേക്കു തിരിയ്ക്കട്ടെ എന്നു ജഗദഗ്രഹിക്കാണ്ടുതക്കതാലും നമുക്കു സമാധാനമുണ്ടാകട്ടെ.

അങ്ങാം കല്പന.

നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു നിനക്കു തന്നെ നാട്ടിൽ നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ ദീപ്തമാകുവാനായിട്ടു നിന്നെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും ബഹുമാനിക്കുക.

ശു: പൗരപാസ പറയുന്നു “പൈതൃകങ്ങളെ നീക്കുവാൻ മാതാ പിതാക്കന്മാർക്കു കർത്താവിൽ അനുസരണമില്ലാത്തത്”.

അവർ എന്തുതന്നെ പറഞ്ഞാലും, തെറ്റാത്തതെന്നു മാത്രമല്ല അവരെ അനുസരിക്ക, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ “ഒരുത്തൻ ദൈവത്തോടുള്ള മനോഭാവം കാരണം കഷ്ടതകളെ സഹിച്ചാൽ അതുതന്നെ അവന്നു സൂത്രമത്ര” ഉദാഹരണമായി അബ്രഹാമിനെ തന്നെ എടുക്കുക. അവൻ തന്റെ സ്വസ്തി പിതാവിന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു എത്ര ഭക്തിപ്രദമായിട്ടു കൂടിയായിരിക്കണം തന്റെ ഏകപുത്രനും പ്രേമഭാജനവുമായ ഇസ്സാക്കിനെ ബലപീഠത്തിലേക്കു കയറ്റിയിരുത്തി കത്തിച്ചെടുത്തതു!!.

അതാ കല്പന.

നീ കഴിയുന്നതു, “മേലേക്കിലും കയ്യിൽ അർപ്പണ യവിധിക്കു ഹേതുവാകുന്നു” എന്നു ശു: മത്തായി പറയുന്നു. പിന്നീട്, “മേലേക്കിലും തന്റെ സഹോദരനോടു സഹി കൂടാതെ കേൾപ്പി

മുൻ അവൻ ന്യായവിധിക്കു ഹേതുവാകാം" എന്നു അവൻ തന്നെ പറയുന്നു. മേൽ പറഞ്ഞ വാക്യങ്ങൾകൊണ്ടു കൂടാതെ യുനതും കോപപ്പെടുന്നതും ഒരുപോലെ പാപകരമാണെന്നു തെളിയുന്നു.

പ്രിയരെ, കോപത്തിന്നു ഇത്ര വലിയ കഠിന ശിക്ഷ താൻ വച്ചിരിക്കുന്ന സമിതിക്കു അന്യരെ പരഹസിക്കുക, ഭുഷിക്കുക മുതലായ ഭൂതകൾ നാശമാണെന്നു ചെയ്തുപറയുമ്പോൾ സഭോദന്മാരുടെ കഥ എത്രയൊ ഭയങ്കരമായിരിക്കും! അതിനാൽ, ന്യായവിധിക്കു നാം ഹേതുവായിത്തീരുവാൻ സംഗതി പരത്താതെ പുത്രനും പോതരിൽ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്കു ഓടിയെത്തുകയും അവനിൽ അഭയം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടകാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഏഴാം കല്പന.

നീ പ്രഭാഷണം ചെയ്യരുതു. ഈ പാപപലയിൽ അകപ്പെട്ട കഷ്ടത അനുഭവിച്ചു ഇതിൽ നിന്നു യാതൊരുവിധത്തിലും മാടി രക്ഷപെട്ടവൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെ നിരാശപ്പെട്ടു വലയുന്ന എത്രയൊ ആളുകൾ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഉണ്ടു. ഇങ്ങിനെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കു നിരാശക്കു യാതൊരു വകാശവുമില്ലെന്നു ഞാൻ സഭയെയും പ്രസംഗിച്ചുകൊള്ളുന്നു. തങ്ങളുടെ ബലഹീനത നിമിത്തം വന്നു പോയിട്ടുള്ള പാപങ്ങൾക്കു മാപ്പുപേജിച്ചുകൊണ്ടു നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്നു വിനോഭ ചെയ്ത നിലവിളിക്കുന്നു എങ്കിൽ നിശ്ചയമായിട്ടു തന്റെ തൂണുകൾ നീട്ടി അവരെ രാൻ കൈകൊള്ളും. അയയ്ക്കുകൊണ്ടു പ്രഭാഷണ പലയിൽ അകപ്പെട്ടവരെ നിങ്ങൾക്കു മേലിലേക്കുള്ള ആശയുണ്ടെന്നുള്ള വാസനയും ഇതു സമയത്തെങ്കിലും ധരിച്ചുകൊൾവിൻ.

എട്ടാം കല്പന.

നീ മോഷ്ടിക്കരുതു. "മോഷ്ടാക്കൾക്കു ദൈവരാജ്യം കിട്ടാൻ കഴികയില്ല" എന്നു ൧൦ാം കോത്തിയാകാർ ൩൦ാം അദ്ധ്യായം പത്താം വാക്യത്തിൽ പറയുന്നു. ഇതു വാക്യത്തിൽനിന്നു കളവു ചെയ്യുന്നതു വളരെ കഠിനമായ ഒരു പാപമാണെന്നും നമ്മിൽ ഇതു ബാധ കയറിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ തത്ക്ഷണം അതിനെ അടിമോടിയിച്ചു കളയേണ്ടതാണെന്നും തെളിയുന്നു.

ഒമ്പതാം കല്പന.

നീ കള്ളസ്സാക്ഷി പറയരുതു. ഒരു സഭോദനെ പ്രവൃത്തിക്കാത്തതു എന്നു തന്നെല്ലാ സ്വപേക്ഷിച്ചിരിക്കുകയോ ചെയ്യാത്തതു എന്നെങ്കിലും കാര്യത്തെപ്പറ്റി അമാലയുടെമേൽ കുറ്റം ആരോപിക്കുന്നവരായി സ്വല്പം ചിലരെ നാം കാണാറുണ്ടു. ഇതു തൊഴിൽ കാരണങ്ങൾ അന്യരെ അന്യമായി വേദനിപ്പിക്കുന്നു എന്നും തൻ മൂലം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്നു കോപം തങ്ങളിൽ ജ്വലിക്കുന്നതിന്നു സംഗതിയാകിത്തീർക്കുന്നു എന്നും അവർ അറിയുന്നില്ല.

പത്താം കല്പന.

നീ നിന്റെ അയക്കാരന്റെ യാത്രയ്ക്കു വെട്ടും മോഹിക്കരുതു. ഇപ്പോൾ തന്റെ പത്തു കല്പനകളെപ്പറ്റി നാം സ്വല്പം ആലോചിക്കുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി താൻ എന്തെല്ലാമാണു നമ്മോടു ചെയ്യാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു എന്നു നോക്കുക.

൧. നിന്റെ പൂണ്ണ മനസ്സോടും നിന്റെ പൂണ്ണ ആത്മാവോടും, നിന്റെ പൂണ്ണ നിരൂപണശക്തിയോടും നിന്റെ പൂണ്ണ ശക്തിയോടും നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിനെ സ്നേഹിച്ചുവരികണം.

൨. നിന്നെപ്പോലെ നിന്റെ അയക്കാരനേയും സ്നേഹിച്ചിൻ.

മാന്യസഭാവാസികളെ, ഒരുരന്നു ദൈവികകല്പനകളെപ്പറ്റി ധർമ്മം പ്രസംഗിക്കാമെങ്കിലും ആ കല്പനകളെ അനുസരിച്ചു “പ്രവൃത്തിക്കുക” എന്നു വരുമ്പോഴാണ് അവനും കഴങ്ങുന്നതു. നാം രോഗിയായ ദൈവികതത്വങ്ങൾ നാം പാലിച്ചിട്ടുണ്ടാൽ തന്നെയും, നാം “മനുഷ്യാ”കൾക്കുണ്ടു നമ്മുടെ ഈ ജീവിതത്തിൽ അനേകതരം പാപങ്ങൾ നാം അറിഞ്ഞും അറിയാതെയും നമ്മെ വന്നുചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ പാപങ്ങൾ നമ്മെ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതായ ഒന്നോ പാപങ്ങളെയും കുറിച്ചു അഗാധമായി ആലോചിച്ചു നോക്കുന്നതായാ തുളുവരെ നാം കഴിച്ചുകൂട്ടിയിരിക്കുന്ന ജീവിതം ഒരു അന്ധകാരനിധിയിൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്നു. നമ്മുടെ കഴിഞ്ഞുപോയ പാപങ്ങളെ ദൈവത്തോടു സദാ ഏറ്റുപറയാത്തു നമ്മുടെ ഇരുളായ അവസരമിതെന്നു നാം പ്രകാശത്തിലേക്കു കടക്കുവാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഈ പ്രകാശത്തിലേക്കുള്ള വഴി പ്രാർത്ഥനയാകുന്നു “സദാ പ്രാർത്ഥിച്ചിൻ” എന്നാണ് ദൈവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു. പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതും വളരെ ഭക്തിവിശ്വാസത്തോടു കൂടി വേണ്ടതാണ്.

സാധാരണ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഇടയിൽ എന്തെല്ലാം കാര്യങ്ങളാണു മാടവീഴുന്നതു? ഇവയെല്ലാം പിടിച്ചു നിൽക്കി ശരിയായ വിധത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർ നമ്മുടെ ഇടയിൽ അധികം വേദങ്ങളെന്നു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നല്ല. നമ്മുടെ നിയമനിന്നാൽ അഭാഗ്യതയായി പിറ്റുപിറ്റുതു ആ സാധാരണവർ കഴിയുന്ന കൂടുതൽ നമ്മുടെ കൂട്ടത്തിൽ ധർമ്മമുണ്ടു ഇവർ ഇപ്രകാരം ഉദാസീനത കാണിക്കുന്നതിനുള്ള മുഖ്യകാരണം സമ്പൂർണ്ണത ഇവർക്കു വിശ്വാസവും സ്നേഹവും ലഭിച്ചിട്ടില്ലാത്തതാകുന്നു. “നിങ്ങൾ എന്നെ വിളിച്ചിപ്പിൻ, ഞാൻ വിളിക്കുകയുണ്ടു, നിങ്ങൾ എന്നോടു ചോദിച്ചിപ്പിൻ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരുന്ന” എന്നു തന്റെ തിരുവാക്കോണ്ടു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു പിശാചു, നമ്മുടെ വിളിക്കുകയും ചോദിച്ചുകൊണ്ടും

യാതൊരു സമാധാനവും തരാതിരിക്കുമോ? നിന്മുഖമായൊരു തരം,
ആയതു കൈകൾ, നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിൽ സ്ഥിരമായി വിശ്വസിച്ചുകൊ
ണ്ടു നമ്മുടെ ബലഹീനത നിമിത്തം വന്നുപോയിട്ടുള്ള പാപങ്ങൾക്കു
മാപ്പുപേക്ഷിപ്പാൻ ഇതിൽ ഞാമുതലെങ്കിലും നാം സന്നദ്ധരായതുകൊ
ണ്ടു കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നാം ദൈവത്തിൽ ദുഃഖമായി സങ്കേത പ്രാപിച്ച നമ്മുടെ
പാപങ്ങൾക്കു മാപ്പുപേക്ഷിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ നമ്മുടെ ജോലി,
എങ്ങിനെയാണു പാപത്തിൽ നിന്നു വിത്തു, ഒരു സത്യക്രിസ്ത്യാനി
ക്കടുത്തു ജീവിതം ഇന്റലോകത്തിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടുന്നതു, എന്നു ആ
ചോദ്യങ്ങൾക്കു ആകുന്നു. ഒന്നാമതു, വേദപുസ്തകം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കു
ന്നതുപോലെ നാം പ്രാർത്ഥനയിലും വേദപാഠങ്ങളിലും ഉത്സാഹ
മുള്ളവരായിരിക്കണം. രണ്ടാമതു, വേദപുസ്തകത്തിൽ അടങ്ങിയിരി
ക്കുന്ന ഓരോരൊ മാഹാത്മ്യദരിയവചനങ്ങൾ നാം അനുസരിച്ചു
പ്രവൃത്തിക്കുവാനു ജാഗരൂകരായിരിക്കണം. ഇപ്രകാരം പ്രാ
ർത്ഥനയിലും വേദപാഠങ്ങളിലും താല്പര്യം കാണിച്ചും തന്റെ ഇടവി
ടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥനനിമിത്തം വിശുദ്ധ ദുഃഖാദർശനങ്ങളുടെ നൽ
വരങ്ങൾ തന്നെ ആവശ്യപ്പെട്ടു ഇരിക്കുന്ന ഒരു സഹോദരൻ എങ്ങി
നെയാണു ഇതു ചോകത്തിൽ പാപം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതു? ഒരി
ക്കലും കഴിയുന്നതല്ല.

വീണ്ടും മേൽപറഞ്ഞ പ്രകാരം രക്ഷ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു
സഹോദരൻ പാപവിധകഷ്ടതകളും ഒരുത്തക്കളും വന്നു സംഭവിക്കു
ന്നതായി ചിലപ്പോൾ നാം കാണുന്നതുള്ളൊ ഓരോത്താണത്തിനെ
എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു രല്ലവരും ചാടിപ്പറക്കേണ്ടതുകൊണ്ട്. മേൽപ
റഞ്ഞപ്രകാരമുള്ള ഒരു സഹോദരന്റെ മേൽ ഇതു ചോകത്തിൽ ഇ
ത്രപതുരെ കഷ്ടതകൾ ദൈവം ചുമത്തുന്നതു അമനേ പരീക്ഷിച്ചു
നോക്കുവാൻ മന്ത്രാണു. ഉദാഹരണമായി മോശിനെതന്നെയൊ
ടുകുക. അദ്ദേഹം എത്രവലിയ പുണ്യപാനായിരുന്നു എന്നിട്ടും അ
ദ്ദേഹത്തെ മഹാഭയങ്കര രോഗത്താൽ ദൈവം വലിച്ചുതു എന്തുകൊ
ണ്ടായിരുന്നു? ദൈവത്തിന്റെ കൃപയും ദയയില്ലായ്മയും കൊണ്ടാ
യിരുന്നോ? ഒരിക്കലും അല്ല. അദ്ദേഹം ദൈവത്തിന്റെ സത്യവ
ചിരിച്ചിനിന്നുടനാറുമോ? ഇല്ലമൊ എന്നു പരീക്ഷിക്കാൻ മേൽപ
റഞ്ഞതായിരുന്നു.

പ്രിയ സഹോദരന്മാരെ, ഇതുപോലെ തന്നെ ദൈവം ന
മ്മിൽ ഒരോരുത്തരുടെമേലും ഓരോരൊവിധം കഷ്ടതകളും ദുഃഖ
ങ്ങളും വെക്കുന്നു. ഇവയെ ദൈവത്തിൽ ശരണപ്പെട്ടുകൊണ്ടു, ക്ഷമ
യോടുകൂടി സഹിച്ചു, തന്റെ വിശ്വാസത്തിൽ ഒന്നുകൂടി സമിതത
രരുത്തുന്ന മാർഗ്ഗം ഭാഗ്യവശം. അതല്ലാതെ, താൻ നമ്മിൽ ചു
രുത്തുന്ന പരീക്ഷകളെ തീരെ തെറ്റിയായിട്ടു നമ്മിൽ വിശ്വാസമായി

പ്രാർത്ഥനയായി എത്രയും സഹോദരന്മാർ വഴിതെരുവേപ്പോകുന്നു!!
 ഇവരെ തന്റെ ബലമേറിയ വചനത്തുകയ്യാൽ നേർവഴിക്കു തിരി
 കുന്നതിന്നു തനിക്കു മനസ്സു തോന്നട്ടെ എന്നു നമുക്കു ദൈവത്തിൽ
 ശ്രദ്ധപ്പെട്ടുകയ്യാൽ നിവൃത്തിയൊന്നും കാണുന്നില്ല.

മാന്യസഹോദരന്മാരെ, നാ ജീവിക്കേണ്ടതു ഏതുവിധമെന്നു
 ഒരു ഏകദേശജ്ഞാനം നമുക്കിപ്പോൾ സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ഇനി പ
 റവാനുള്ളതു, മേൽപറഞ്ഞ തത്വങ്ങളല്ലാ നാം നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹി
 ച്ചുകൊണ്ടു അവയനുസരിച്ചു നടക്കാതെ, പാപത്തിൽ കുടുങ്ങിപ്പോ
 കരുതു എന്നുള്ളതാണ്. “പ്രവൃത്തി കൂടാത്തുള്ള വിശ്വാസം ചത്ത
 താകുന്നു” നാം ഈ തത്വങ്ങൾ അറിഞ്ഞും അവയെപ്പറ്റി പ്രസാ
 ധിച്ചു കൊണ്ടു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതൊക്കെ ദൈവത്തിന്നു തീരെ അറി
 ള്ലമായി വരിക എന്നതിനകാൽ മഹാവഴിയു പടപു പിന്നെയെ
 ന്നാണുള്ളതു?

“നാം സത്യത്തിന്റെ അറിവിനെ പ്രാപിച്ചതിന്റെ ശേഷം
 മനസ്സാടെ ചാപാ ചെയ്യുന്നു എന്നിൽ പാപങ്ങൾക്കുപണ്ടി ഒരു
 ബലിച്ചാ ഇനി ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നില്ല” എന്നത്രെ വിശുദ്ധ രോമൻ
 മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതു. അത്രയതുകൊണ്ടു അങ്ങിനെ വരാതിരിപ്പാൻ
 നാം വളരെ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മാന്യസഹോദരന്മാരെ, ഇന്നു എന്നിങ്ങിന്നു നിങ്ങൾ ഗ്രഹി
 ച്ചിട്ടുള്ള സ്വല്പ അറിവിൽനിന്നു നല്ല ഫലങ്ങളെ കഴിച്ചു, ഇഹലോ
 കത്തിൽ ഒരു സത്യ കൃന്മിയ ജീവിതം നമ്മുടെ ഓരോരുത്തരും കഴി
 ച്ചു കൂടുവാൻ പരയോകത്തിൽ അതിന്നു പ്രതിഫലം നമുക്കു ലഭി
 പ്പാനും സംഗതി വരുത്തുന്നതിന്നു ഈ അവസരത്തിൽ സർച്ചാരമ
 ന്നാ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

വിശേഷിച്ചു, ഏതൊ ഈ റിസ്സാർമായ പ്രാസംഗം ക്ഷമയോ
 ടെ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സഹോദരന്മാർക്കു നന്ദിപറയുന്നതോടുകൂടി
 ഇതിനെ ഇവിടെ വിരമിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

മുക്തേന്ദ്രിയ പുരമത്തു പിററർ.



ഇമ്പമൺ മാർ ഗ്രിഗോറിയോസു ഇംഗ്ലീഷ് സ്പ്രൂ ഉപോ
 സമാനഭാവം.



വിപ്രാഭാസപ്രമാണമെന്നതു തന്റെ ഒഴിച്ചു കൂടാത്ത കൃത്യങ്ങ
 ലിൽ ഒന്നായി സ്വീകരിച്ചു അജീവനാത്മം അതിനുവേണ്ടി ശ്രമി
 ച്ചുപോന്ന പുണ്യാത്മാവായിരുന്ന കഴിഞ്ഞുപോയ മാർ ഗ്രിഗോ
 റിയോസു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ സീമാതീതമായ പ
 റിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി ഹാക്കു. മകരത്തിൽ ഈ സമയത്തു

സമാധികപ്പെട്ട പ്രസ്തുത വിദ്യാലയത്തെ സ ബന്ധിച്ചു ആയിട്ടുള്ള
ഈ പക്ഷികളിൽ പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ വിദ്യാലയ
ത്തിലെവിജയികളായ കുട്ടികൾക്കുള്ള വാഷിക സമ്മാനദാനം കഴി
ഞ്ഞുമാസം ൨൮.ാം നം പ്രാഴാട്ട പകൽ രണ്ടു മണിക്കു മദ്ധ്യേ രേഖ്യ
സ്ക്രൂൾ ഇൻസ്പെക്ടർ എം. രാജ രാജ ഫാർ തമ്പുരാൻ എം. എം. രി
ശമനസ്സിലെ അഗ്രാസനാധിപത്യത്തിൽ വളരെ ഭംഗിയായി ന
ടന്നിരിക്കുന്നു. ടി. ആശുപത്രിയേക്കായി സ്ക്രൂളിന്റെ വിന്ദിസ്
മായ ഹോൾ അതികമനീയമായ വണ്ണം അലങ്കരിച്ചിരുന്നതു കൂടാ
തെ നാനാജാതിമതകാരായ അനേകം മഹാമാന്യരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം
കൊണ്ടു സവിശേഷമായി ശോഭിച്ചിരുന്നു. മാനേജർ മിസ്റ്റർ
കെ. തോമസ് സ്കൂൾ റിപ്പോർട്ട് വായിച്ചതിന്റെ ശേഷം തിരുവ
ല്ലാ എം. ജി. എം. ഹൈസ്കൂൾ അസിസ്റ്റൻറ് മാനേജർ മിസ്റ്റർ എ.
ജെ. ജേ. ബ് വിദ്യാഭ്യാസത്തെക്കുറിച്ച് സാരസമുച്ച സയുക്തികളാ
യും സാരവത്തുമായുള്ള ഒരു പ്രസംഗം നടത്തുകയും അഗ്രാസനാ
ധിപതി അധർകൾ സമ്മാനാർഹമായ കുട്ടികൾക്കു സമ്മാനം
കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇടകിടയ്ക്കു കുട്ടികളുടെ ചില വിനോദങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നതു
സദസ്യരെ സാമാന്യത്തിലധികം രസിപ്പിച്ചു. അച്ചാപകാര്യേ
താകളോടും ദേശവാസികളോടും ഗുണദോഷരൂപേണ അഗ്രാസ
നാധിപതി അവർകൾ ചെയ്ത പ്രസംഗം സർവ്വപ്രകാരേണയും
സാരവത്തായിട്ടുള്ളതും സ്ക്രൂൾ പരിശോധകൻ എന്നുള്ള നിലയി
ൽ രാജം സ്ക്രൂൾ രമ്മിലുള്ള ദ്രവ്യ സംബന്ധത്തെയും സ്ക്രൂളി
ന്റെ അഭിവൃദ്ധിയിലും അധോഗതിയിലും സ്വാഭാവികേന തന്നെ
ണ്ടാകാവുന്ന സന്തോഷ സന്താപങ്ങളെയും പ്രകീർത്തിച്ചുത്തുന്നതും
ആയിരുന്നതുകൂടാതെ അച്ചാപകാര്യേതാകളോടു വിശാലമായ
നായ അവർകളോടുകൂടി നിർവ്വാജസ്സേവാ ഇതിലെ ഘട്ടങ്ങളിലും
വെളിപ്പെടുമിരുന്നു. പുറകാലംമുതൽ പണ്ടുരാജ്യങ്ങളും തിരുവി
താംകൂറും തമ്മിലുള്ള കളപടത്തിന്റെ പ്രധാന ആസമാനങ്ങളിൽ
ഒന്നായിരുന്ന ഈ ദേശത്തിന്റെ പുരാതന മഹിമയേയും തക്കോ
ല സമിതിയേയും തമ്മിൽ രാജമുപ്പെടുത്തി ദേശവാസികളോടു
സാരമായ പല ഉപദേശങ്ങളും ഇതിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു. അകുപ്പാ
ടെ തിരുമനസ്സിലെ മഹാമനസ്സുതയുടേയും വിശാല ഹൃദയത്തി
ന്റെയും പല ലക്ഷ്യങ്ങളും ഈ പ്രസംഗത്തിൽ അടങ്ങിയിരുന്നു
എന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ലാ. പ്രസംഗം ഇംഗ്ലീഷിൽ ആയി
രുന്നതുകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കാത്ത അല്പമേ ഉദ്ദേശിച്ചു
അസിസ്റ്റൻറ് ഇൻസ്പെക്ടർ എസ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ എൻ. ബി. എസ്. അ
വർകൾ പ്രസംഗസാരമലയാളത്തിൽ ഒരുചെയി പ്രസംഗം കൊ
ണ്ടു സദസ്യരെ മനസ്സിലാക്കി. ഇതിന്റെ ശേഷം ചില വിനോദ

ങ്ങളും ഭരണകാര്യങ്ങളും കഴിഞ്ഞു അഗ്രാസന്നാധിപതി അവർകൾക്കും പ്രസ്തുതവിദ്യാലയത്തിനേയും രക്ഷാധികാരിയായ നി. വ. ദി. ശ്രീ. മലയാളത്തിന്റെ മാർഗ്ഗീയനായോടുകൂടി ചിന്തിച്ചു തീരുമാനത്തിലേക്കും തീരുവിതാശ്ചര്യം മഹാരാജാവിന്റെ നിയമത്തിലേക്കും ഇന്നുവരെ ചിന്തിച്ചിരുന്നതിനേക്കാൾ മികച്ച പാകയും വഞ്ചിശമഗളം പാടി മോശം അവസാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ടി. വിദ്യാലയത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ഉപദേശകനായിട്ടു കൂടി സ്വയം പ്രവർത്തിക്കുന്നതു അനുചിതമായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു. ഇവിടെ ഇപ്പോൾ നാം ഹോം വരെയുള്ള ക്ലാസ്സുകളും താരി ഇരുപതൽ അധികം കുട്ടികളും ഉള്ളതു കൂടാതെ ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ഏ. ടി. ട്റെനിങ്ങ് ജയിച്ച അദ്ദേഹം സഹായാദ്ധ്യാപകന്മാരിൽ ഒരാൾ മട്രിക്സ് ക്ലാസ്സിൽ ജയിച്ച അദ്ദേഹം ഒരാൾ മട്രിക്സ് ക്ലാസ്സിൽ വിജയിച്ചും രണ്ടാമത് ലോകർസെങ്കണ്ടറി ജയിച്ചവരും മലയാളം മുൻനി പ്രസിദ്ധനായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തമ്പുരാന്റെ ശിഷ്യനും ഒരു നല്ല കവിയാണത്രെ ഒരു തമ്പുരാനും ആണു. നല്ലതായിട്ടുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും എന്നപോലെ ചിലർക്കുപോലുമേൽക്കൽ ഈ സ്കൂളിനേയും ബോധിപ്പിക്കുന്നതു നീക്കി. പള്ളിക്കാരുടെയും മാനേജർമാരുടെയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെയും അക്ഷീപ്തമായ പരിശ്രമത്താൽ സ്കൂൾ അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ടുവരുന്നതിൽ സമുദായസ്നേഹികളായ ഏകാം ചാരിതാത്പര്യത്തിൽ അവകാശമുണ്ടല്ലോ നിത്യസ്മരണീയനായിരുന്ന ആതിരമനിയൻ വിശുദ്ധസഭയുടെ മറ്റൊരാൾ വിശുദ്ധമാർത്തോളം മാർ യാക്കോബ് മാർ ഇസ്രാക്ക മാർ ബാലാമി ഇവരുടെ നാമത്തിൽ സമാധികപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ സ്കൂൾ മഹാജനങ്ങളുടെ സഹായം കൊണ്ടും ആ വിശുദ്ധന്മാരുടെ അനുഗ്രഹാവരോധം കൊണ്ടും സകലത്തിനുമിത ദൈവാനുഗ്രഹംകൊണ്ടും ഉത്തരോത്തരം അഭിവൃദ്ധിപ്പെട്ട കാലതാമസമെന്നു ഒരു ഹൈസ്കൂളായിത്തീർന്നു ഈ കിഴക്കൻ ഇടവകകളിലുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസമ്പന്നതയെ പരിഹരിച്ചു കാണാനുള്ള ആശംസയോടു കൂടി തക്കം ഈ ചേമ്പറം ഇവിടെ അവസാനിപ്പിച്ചു കൊള്ളുന്നു.

(ശുഭ.)

സുറിയാനി പുസ്തകങ്ങൾ.

ശത്രുവും ചരിത്രവും സംബന്ധമായി കണ്ടായ സുറിയാനി ഭാഷയിൽ വളരെ വൃത്തിയായും ഭംഗിയായും അച്ചടിയിട്ടുള്ള പുസ്തകങ്ങൾ ആവശ്യമുള്ള ഏവർക്കും വരുത്തി കൊടുക്കുന്നതാണ്.

പുസ്തകങ്ങളുടെ വലിപ്പം ഇപ്പേൾ അച്ചടിയിട്ടുള്ള പള്ളിക്രമത്തോളം വരുന്നതും ൪൦൦.൦ ൫൦൦.൦ പേജുകൾ ഉള്ളവയും ആണ്. തകുറുപാ കൈവശമുള്ള പുസ്തകങ്ങളുടെ മേൽത്തൂണെ പറ്റി ഏകദേശമെങ്കിലും ഒന്ന അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതുമായും അവയുടെ ഒരു ചുരുങ്ങിയ വിവരണവും താഴെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. ഇവയിൽ മിക്ക പുസ്തകങ്ങളെയും ഞങ്ങൾ വരുത്തി പലർക്കും കൊടുത്തിട്ടുള്ളവയാണ്. വിലവിവരത്തിനും മറ്റും വിശേഷവിധിയായ അറിവു വേണ്ടി യവർ താഴെ പറയുന്ന ആളുടെ പേർ ഏഴുറി അയയ്ക്കുന്നതായാൻ അറിയാവുന്നതാണ്.

(൧) (നാളാഗമം) ൧൧൧ ലാ. ൧൧൧

ആദാം മുതലുള്ള പൂർവ്വികരുടെയും ന്യായാധിപതിമാരുടെയും, കണ്ടായ മേലായ, പർസായ ചെറുനായ ദോമാ അറബിയാ എന്നീ, രാജ്യങ്ങളുടെയും രാജാക്കന്മാരുടെയും ചരിത്രങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(൨) (നീതിശാസ്ത്രം) ൨൦൦. ൧൧൧

ശരിയല്ലാത്തതിന്റെ ക്രമത്തെയും ശരീര സംബന്ധമായ വ്യാപാരത്തിനും വ്യവസായയെയും അഴുകായ വിചാരങ്ങളിൽനിന്നു ആത്മാവിനോടുകേണ്ടിയ വിശുദ്ധിയേയും പാപത്തരത്തിലുള്ള അതിന്റെ അപകാരത്തെയും മറ്റും കുറിച്ചുള്ള വിവരണം.

(൩) (സഭാചരിത്രം) ൧൧൧. ൧൧൧

ഇതിൽ ക്രിസ്താബ്ദം ൪൦൦ വഴിത്തെ ചരിത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(൪) ൧൧൧. ൧൧൧

ഇതിൽ സന്യാസിവൃത്തിയുടെ ജീവിതവും പരീക്ഷകളെ ജയിക്കുന്നതുമായ മറ്റും പാപങ്ങളുടെയും അനുഭവസാക്ഷികളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

(൫) (പരിശുദ്ധന്മാരുടെ ചരിത്രങ്ങൾ) ൧൧൧. ൧൧൧

ന. ഭ. ഗങ്ങളുണ്ട്.

൧. ൧൦ ഭാഗം വിശുദ്ധ പത്രോസ പെത്രാലയം ഉന്മേഷവിധേയ സഹീറ റുഹീസനഹദാ എന്നിവരുടെയും വേറെ പലരുടെയും സാക്ഷിമരണവും വിശുദ്ധ സ്പീരിറ്റാ ചരിത്രവും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

൨. ൧൦ ഭാഗം ബഹനൻ സഹദായുടെയും സഹോദരിയുടെയും വേറെ പലരുടെയും സാക്ഷിമരണവും ശു: പത്രോസും നീറൊ ഐനൂദോരും രമ്മിലുള്ള പ്രതിവർത്തനങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

൩ാം ഭാഗം രോമാശ്ലീഹാ മോർ ഇഗ്നാത്യോസ മോർ കുറിയോ കോസ, ജൂലിത്തി സർഗീസ, ബാക്കോസ മോർ ഓഗസ്തൻ മോർ അപ്രെ മത്തശ് മൂനി അലക്സാണ്ടർ മകൾ മുതലായവരുടെയും പേരെ പലരുടെയും ചരിത്രവും . രണ്ടുപ്രാവശ്യം സ്പീഷാ കണ്ടെടുത്ത വിവരണവും ആണു.

൪ാം ഭാഗം ഭാഗങ്ങളിലും ഇതുപോലെതന്നെ പ്രസിദ്ധനായ ഒരു ഹെർമിയോനാരുടെ സാക്ഷിമരണം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

൫ാം ഭാഗം പൊലികപ്പസ മോർ ഗ്രീഗോറിയോസ ബസ്സെലിയോസ, ആന്തീനെ സിലെ ദിവന്നാത്യോസ അത്താനാസ്യോസ സ്വണ്ണപാശുക്കുവനായ മോഹന്നാൻ ക്രിസോസ്റ്റോം മോർ അബ്ബെ നാപ്പതുസഹദേമാർ എന്നിവരുടെ ചരിത്രവും ആണു.

(൬) മോർ അപ്രെമിയൻറ കൃതിയായ മെറസെപ്പിയൻറ ജീവചരിത്രം.

(൭) പാർമെനിയ

പല ഉപഭാഗങ്ങളും ദൈവമാർവിനെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു വിവരണവും .

(൮) പാർമെനിയ

വിശ്വാസം അനുരൂപം ഉപവാസം പ്രാർത്ഥന ചോക്യാവസാനം ആദിയായി പല സംഗതികളെയും കുറിച്ചുള്ള വിവരണം.

(൯) പ്രൊഫെറ്റാ

നാപ്പതപ്പ്രായം മുഴുവനും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഹൂദായുടെ കാര്യം.

കെ. വി. ഇരപ്പൻ
പഴയസിമ്മനാരി
കോട്ടയം.

സൂചനകൾ.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ എക്സ്ട്രാർ മിഷെപ്പ തടൻറ ഇടവകയിൽ ഒരു ശവകോട്ട പ്രദർശിച്ച സമയം പറഞ്ഞ പ്രസംഗത്തിൽ മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ചു താഴെ പറയാ പ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചു. “ക്രിസ്തുവിൽ മരിച്ച തടൻറ രാജ്യത്തിന്നെറുരചിനെ നോക്കിയിരിക്കുന്നവരുടെ സമിതിയെക്കുറിച്ചു ആദ്യ ക്രിസ്ത്യാനികൾ മെലുശ്രദ്ധയോടെയിരുന്നു എന്ന ശുഭപ്രഖ്യാനം എഴുത്തുകുറിച്ച പല സമയങ്ങളിലും കാണുന്നു. അർക്കു ജീവകളുടെ പ്രാർത്ഥന ആവശ്യമുണ്ടെന്നു ഒന്നിൽ അധികസമയത്തു അവൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടുപുതിയനിയമ ഉപദേശങ്ങളിൽ ഇതു പ്രധാനമല്ല. അതിനെ നിസ്സാരമാക്കുന്നതു പുതിയനിയമത്തോടു അനുരൂപമായ പ്രവൃത്തി

യല്ല. നാം നടത്തുന്നില്ലെന്നുവെച്ചു മരിച്ചുപോകുവാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു തെറ്റാകയില്ല".

സമാനമായിട്ടും മറ്റു മനുഷ്യരിൽ മാർത്തോമ്മാക്കൾക്ക് കൂടിയെ സമാനമായും ഈ മറുപടി. ന. വലിയ തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കീഴെ ഭരണമായി നടന്നിരിക്കുന്നതായി അറിവുണ്ട്.

ഒരു ആശയം.

ഒരു മനുഷ്യൻ ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ വേഷം കെട്ടിയിരിക്കുന്നു എന്നിരിക്കിലും "സുവിശേഷരാജ്യം" എന്ന പുസ്തകം കൊണ്ടുതന്നെ.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവാരാണ് എന്നിരിക്കിലും കൂടാ. "സുവിശേഷരാജ്യം" എന്ന പുസ്തകത്തിന്റെ ആരംഭമെന്തായിരുന്നു എന്നും അതിൽ പറയുന്നതു.

മ. ദൈവാലാപത്തെ അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള കാരണം മനുഷ്യൻ ഗ്രഹിക്കാത്തപോഴും പാപം എല്ലാപരിച്ചുകളയ്ക്കു് ഇതു തന്റെ ഒരുതരം അറിവാണ്.

ഉ. പിന്നെയും പാപത്തെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നവനായ ദൈവാലാ നല്ലവൻ ആകയാൽ നല്ല ആന്തരത്തിനേൽ അല്ലാതെ തന്റെ അനുവദിക്കയില്ലാ സ്വസ്ഥം. ഇതു ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ഒരു വിശ്വാസമത്രെ.

മ. എന്നാൽ ദൈവാലാപത്തെ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടോ

ഉ. ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിന്റെ കാരണമെന്താണ്?

ന. പാപത്തെ അനുവദിക്കുന്ന ദൈവം നല്ലവനായതെന്തെങ്കൊണ്ടു്?

ര. തന്റെ ആന്തരം നന്നായിരിക്കുന്നതെങ്ങിനെ?

ഇത്രയും എന്നിരിക്കിലും ആവശ്യമുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇതിലേക്കു സമാധാനമുപദി ചെയ്യാൻ ആ പുസ്തകത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ തയാറാകുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ഏതു സമുദായത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട ആളാണെന്നു പ്രസ്താവിച്ചതിനു മേൽ സംഗതിയിൽ പ്രവേശിക്കുമല്ലോ.

നിങ്ങൾ പറയുന്നതു പാപത്തെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന ദൈവം നല്ലവൻ എന്നാണ്, ഞാൻ പറയുന്നതു പാപത്തെ അനുവദിക്കാത്ത യഹോവാ നല്ലവൻ എന്നതാണ്.

ആരോട് യഹോവാ പാപത്തെ അനുവദിച്ചിട്ടില്ലാ അനുവദിക്കുന്നതല്ലോ

നിങ്ങൾ ഇതിന്റെ മറുപടിക്കു തയാറാകുന്നപക്ഷം നിങ്ങൾക്കു സഭാഗുരുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ അദ്ദേഹം ചിട്ടയിനമേൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതല്ലോ.

എന്നു അന്ത്യോക്യാസഭ ഉപദേശം മേൽക്കേസർ.